

Спасовдан торжествено прослављен у цркви Вазнесења Господњег у Подгорици

На празник Вазнесења Господњег, на Спасовдан, 2. јуна 2022. године, прослављена је литургијски храмовна слава цркве Вазнесења Господњег у Подгорици.

Светом литургијом началствовао је протојереј Мирчета Шљиванчанин старјешина Цркве Светог Ђорђа под Горицом. Проти Мирчети саслуживали су: протојереји-ставрофори Драган Митровић и Далибор Милаковић, као и протојереји: Предраг Шћепановић, Бранко Вујачић, Никола Пејовић, јереји: Игор Балабан и Павле Божовић и протођакон Владимир Јарамаз.

У славу и у част Божију, током Свете литургије, појала је и одговарала мјешовита пјевница при Саборном храму Христовог Васкрсења.

Након читања из Јеванђеља свима сабранима се обратио својом пастирском бесједом јереј Игор Балабан, који се у првом дијелу пастирског обраћања осврнуо на детаље јављања Господа Исуса Христа ученицима, апостолима након свог тридневног Васкрсења:

„Након побједе над смрћу и трулежношћу, као јединим правим непријатељем људског рода, Господ се јављао својим ученицима неколико пута. Стоји записано да га је нешто више од пет стотина људи видјело у периоду од ових четрдесет дана од Васкрсења до Вазнесења”.

Отац Игор је подвукао да Васкрсењем Господ и нама свједочи да ће и наше васкрсење бити васкрсење свеукупног нашег бића:

„Све се десило по промислу Божијем, сав домострој спасења. Син Божији је морао да страда, да Васкрсне да би се ми спасили, да би нас избавио од смрти. Господ нам својим васкрсењем свједочи и указује на то да ни наше васкрсење неће бити само васкрсење некаквих безличних душа, духова, већ се јасно говори да ће наше васкрсење бити васкрсење свеукупног нашег бића – и душе и тијела. „Дакле, Господ говори ученицима да је морало све да се збуди и Његово страдање и Његова смрт, али и Његово свехвално Васкрсење. Даље им Господ говори да ако желе све то и они видјети, да ће и они бити они који ће проповиједати покајање и опроштење гријехова и спасење овог свијету. Он тада апостоле и најближе ученике апостола шаље на велику мисију.”

У другом дијелу обраћања, отац Игор је нагласио да је апостолска мисија дошла и до наших крајева.

„Ми смо се управо данас окупили на једном од тих мјеста гдје су врло вјероватно неки од апостолских ученика пролазили и куда су пронијели управо опроштење гријехова и спасење свијета. На овоме мјесту гдје се налазимо ту је било ранохришћанско гробље и црква, будући да је овдје пролазио важан пут који је водио за Рим и није немогуће да су апостоли баш овуда прошли и проповиједали Јеванђеље. Ово мјесто на којем се налазимо и црквица чије име крсно славимо она је изгледа намењена још најдавнијих времена. Намољено је ово мјесто гдје се она налази”, нагласио је отац Игор.

„Нека би Вазнесење Господње нама било на наук да непрекидно узносимо своју душу Господу, да уложимо мало труда, не можемо много, слаби смо, али, колико можемо, мало молитве или мало више, мало поста или много, како ко може, а љубави највише што можемо према свима, према ближњима

својима и тако ће дати Господ да и ми у посљедњи дан када Он дође узнесемо Њему са десне стране”, поручио је јереј Игор Балабан.

Светим тајнама Тијела и Крви Христове приступио је и присајединио се већи број сабраних, а након Светог причешћа, у славску литију са трократним опходом око цркве кренуло је свештенство са вјерним народом, у чијем прикључку је освештан и пререзан славски колач.

Том приликом многобројно сабраном вјерном народу обратио се и начелствујући протојереј Мирчета Шљиванчанин који је пожелио свима срећан и благословен празник и срећну славу овог храма, али је и нагласио да је ова мала црква за многе дом духовног рођења или препорођења у покајању:

„Нека је срећан и благословен овај спасоносни дан свима који славе, а нарочито свима нама који смо се сабрали овдје у дому Спасовом овдје у Подгорици да прославимо славу овога храма. Нека је срећна слава нашем оцу Драгану Митровићу, старјешини овога храма и нашем духовном оцу, и свој братији овог храма и свима вама који се овдје сабирате. Овај храм је за многе од нас веома значајан, зато што је он наш дом, он је дом нашег или духовног рођења или препорођења у покајању, зато сви са радошћу овдје долазимо на овај дан”.

Након оца Мирчете, сабранима се обратио и архијерејски намјесник подгоричко-даниловградски протојереј мр Предраг Шћепановић, нагласивши притом да је црква Вазнесења уједно и црква Васкрсења:

„Овај Храм јесте Храм Вазнесења, али је и Храм Васкрсења и то из два разлога. Први разлог је то што је овај храм 1954. године по свједочењу свештеника Јована Кажиха био претворен у јавни тоалет и он моли народне власти да очисте овај храм или да га сруше. То је јединствен примјер у православном свијету да свештеник тражи да се Храм сруши. Други разлог који наводим који иде у прилог томе да је ово и храм Васкрсења јесте то што је овај храм и родио Храм Христовог Васкрсења. Сви ми који смо овдје били осамдесетих година знамо у каквом је јадном стању био овај храм. Тадашњи лаик, а касније свештеник и духовник Драган Митровић својим сопственим снагама са неколицином ријетких ентузијаста обнављао је овај храм имајући више проблема, али, оно про је Божије оно се увијек да обновити”, подсјетио је на те дане прота Предраг.

Он је такође подсјетио и на чињеницу да је поред многих значајних и

угледних свештеника и људи, ова заједница цркве Вазнесења Господњег у Подгорици изњедрила и двојицу владика наше Свете цркве:

„Овај храм је родио многа свештена лица значајна, само ћу двојицу поменути: Његово преосвештенство Епископа буеносаиреског и јужно-централно америчког г. Кирила и Епископа будимљанско-никшићког г. Методија. Желим да овом приликом захвалим и нашем црквењаку Славки Лакетић, која се заиста труди овдје да држи дом овај чист и да разговара са људима и ван радног времена, самим тим је нон-стоп овдје и тиме уграђује себе у ову светињу.”

„Данашњи домаћини су били људи из Удружења Љуби ближњег свог, они су веома богати, богати су дубини душом. То су људи који од својих радничких плата одвајају и дају оној малој Христовој браћи која немају, зато овај јеванђелски назив Љуби ближњег свог њима припада, нека Господ благослови њихове породице, њихову чељад и све вас који сте овдје”, пожелио је напослијетку прота Предраг.

Овогодишњи домаћини и кумови храмовне славе Хуманитарно удружење „Љуби ближњег свог” припремили су пригодно послужење за сав присутни народ, а овом приликом кумство за следећу годину примили су Зоран Вукчевић, предсједник Црквене општине Подгорица и Миодраг Жунић.

Евхаристијско сабрање и заједничарење у торжественем прослављању празника Вазнесења Господњег настављено је за славском трпезом љубави.

[Фотографије](#)

mitropolija.com